

चन्द्रभागाद्या हिमवत्पादनिःसृताः । आसां नद्युपनद्यश्च
सन्ध्याश्च सहस्रयः । पश्चिमे कुरुपञ्चालमध्वदेशादयो-
जनाः । पूर्वदेशादिकाश्चैव कामरूपनिवासिनः । ओड्राः
कलिङ्गमगधा दालिषात्याश्च सर्व्ययः । तथाऽपरान्ताः सौ-
राष्ट्राः शुद्धामोरास्तथावुदाः । मारुत्तमालवाश्चैव पारिपाल-
निवासिनः । सौवीराः सन्ध्या कूषाः शाल्वाः शाकव्या-
सिनः । महाभार्गास्तथास्वहाः पारसीकादयस्तथा ।
आसां पिबन्तः सचिलं वसन्ति सहिताः सदा । चत्वारि भार-
ते वर्षे युगान्यत्र महामुनेः । कृतं त्रेता द्वापरश्च कलिचा-
न्यत्र न कश्चित् । तपस्तप्यन्ति मूनयोजुक्ते चात्र यज्जिनः ।
दानानि चात्र दीयन्ते परलोकार्थमादरात् । पुरुषैर्यज्ञ-
पुरुषो जन्मुद्दीपे सदेव्यते । तत्रापि भारतं श्रेष्ठं
जन्मुद्दीपे महासुते । यतो हि कर्मभूरेवा ततोऽन्या-
भोगभूमयः । अत्र जगदहस्तायां बहुक्षैरपि स-
त्तमः । कदाचित्कृते जन्तुर्मातुष्यं पुण्यसञ्चयात् ।
गायन्ति देवाः किल गीतकानि वन्यास्तु ये भारतभूमिभागे
स्वर्गापवर्गास्तदहेतुभूते भवन्ति भूयः पुरुषाः सुरत्वात् ।
कर्माण्यसं कल्पिततत्फलानि सदास्य विष्णौ परमात्म-
रूपे । अवाप्य तां कर्म्ममहीमनन्ते तस्मिन् यं ये
त्वमहाः प्रयान्ति । जानीम मैतत् क्व वयं विहीने स्वर्ग-
प्रदे कस्मैषि देहवन्धम् । प्राप्वाथ घन्याः खलु ते
मनुष्या ये भारते चेन्द्रियसङ्ग्रहोनाः । नववर्णान् मैतये ।
जन्मुद्दीपमिदं मया । खल्वयोजनविस्तारं संक्षेपात् क-
श्चितं मया” ४४ दण्डस्थि पुंन० इडा० स्त्रार्थे कन् ।
पुंनःस्त्रिभेदे स्त्री अमरः । त्वणकन्देऽपि स्त्री रत्नमाला
“कथेरकञ्चातिपुक्तं स्त्रेकोपकं यथाह सुसुतः । दिवा-
स्त्रे त्वाद्युपक्रमे “कथेरकञ्चातकमधुरवल्लीफलसमयनाध्य-
यनप्रभृतिभिः स्त्रेष्वा कोपमापद्यते” । एतद्वच कूलचर-
मांसभोजनेऽनुपानम् यथाह अनुपानवर्गे सुसुतः “कूल-
चराणां शृङ्गाटककथेरकावयः” । इदञ्च सुसुते मधुरवर्गे
उक्तम् । तद्वाक्यं मधुरवर्गे दृश्यम् । एतस्य स्त्रेष्वापि
प्रकोपकत्वेन कर्मकारित्वसुक्तम् सुसु “मासपिटासहिदल-
विषयालूकथेरकैरित्युपक्रमे “स्त्रेष्वा पित्तं च कुप्यति ।
लभीन् बहुविधाकारान् करोति विविधाश्रयान्” ।
लगेरुमत् ४० यवनराजभेदे । “इन्द्रद्युम्नोऽहतः कोपाद् यव-
नश्च कथेरकान्” हरिवं० १६ अ० । भा० व० १२ अ० ।
कथोक्तं लि० कथ-ताडने वा० कोक । हिंसके राजसा-
दौ “मा त्वा दभन् दूरे वासः कथोकाः” अथ० ५, २, ६ ।

कथ्यन अय्यः कः+विभक्तत्वात् चन इति सुष्ठु० पाणिन्यमरमते
पृथक् पदमिति भेदः । (केचो) इत्यर्थे “दमवोपसुतेन
कथन प्रतिशब्दः प्रतिभानवानयं मावः । चित् । कथिद-
प्यत्र अय्य० एकपदं द्विपदं वेति भेदः । “कथित् कान्ता-
विवहगुरवा स्नाधिकारे प्रसक्तः” मेघ० ।

कश्मीर न० कथ-कथ सट् च । १ मूर्च्छायां, २ मोहे,
“कुतस्ता कश्मीरमिदं विषये ससुपस्थितम्” गीता ।
“मा राजन् ! कश्मीरं चोरं प्राविशो बुद्धिनाशनम्” भा०
व० ४४ अ० । वेदे पृथो० लस्य यः । कश्मीर तत्रार्थे
“विह्वे कश्मीरं भयममिदं नु निदध्मि” अथ० १ पाप्मे
च शब्दमा० ४ मलिने लि० हेम० ।

कश्मीर पु० कथ-रित् नु मुट् च । स्नानमस्नाने देशभेदे । ततो
भवादौ कच्छा० अण् । काश्मीर तद्देशभवे लि० । कश्मी-
रोऽभिजनोऽस्य तक्षशिला० अण् । काश्मीर पितादिक्रमेण
तद्देशवासिनि लि० स्त्रियां भूयत् खीप् । तस्य राजन्यपि
तथा । बड्पु ल तस्य लुक् । कश्मीराः । स्त्रियां भर्गादि०
न लुक् । काश्मीरी । “अत ऊर्ध्वं जनपदान् निबोध
गदतो मम” इत्युपक्रमे “कश्मीराः सिन्धुसौवीराः बाम्बारा
दर्शकास्तथा” भा० भी० ६ अ० । जन्मु खण्डविभागे देश-
कीर्तने । तद्देशीमादि यत्किञ्चनमनन्ते षपठके उक्तं
यथा—“धारदामठमारभ्य कुङ्कुमाद्रितदन्तकः । तावत्
कश्मीरदेशः स्यात् पञ्चाशद्वयोजनात्मकः” ।

कश्मीरजन्मन् न० कश्मीरदेशे जन्म यत्न । कुङ्कुमभेदे । कश्मी-
रजादयोऽप्यत्र । तद्देशगुणादि भावप्र० उक्तं यथा—
“कुङ्कुमं मण्डपं रत्नं काश्मीरं पीतकं वरम् । सहोचं पिशुन-
न्वीरं वाह्लोकं गोणिताभिधम् । कश्मीरदेशे जनेषु कुङ्कुमं
यद्भवेति तत् । सूर्यकेशरमारक्तं पद्मगन्धि तदुत्तमम् ।
वाह्लोके देशज्ञातं कुङ्कुमं शालुरन्मतम् । केतकी-
गन्धयुक्तं मध्यमं सूर्यकेशरम् । कुङ्कुमपारसी
के यत् मधुगन्धि तदीरितम् । ईषत्पाण्डुरवर्णं तद-
धमं खलु केशरम् । कुङ्कुमं कटुकं स्निग्धं शिरोरुग्-
प्रवजन्तुजित् । तिलं वनिहरं वक्ष्यं व्यङ्गदोषत वापहम्”
कश्य न० कथ्यत्वेन कथ-शब्दे वा० करणे यत् । १ मद्ये
वैज० । मद्यपानेन जयेद्यशब्दकरणात् तत्रात्वम् ।
कथामर्हति दण्डा० यत् । २ कथावातवोन्ने अश्वमध्य-
भागे लि० अमरः ।

कश्यप पु० कथ्यं पिबति वा-क उप० स० । ब्रह्मणो
मासमश्वस्य मरीचेः उद्वे कथिभेदे तस्य तन्नामनिर्दिष्ट-